

Isabel Carrasco

Mª Carmen Mauri

ESCRITORA

“ LLUITAR PER ALLÒ QUE ENS FA FELIÇ ”

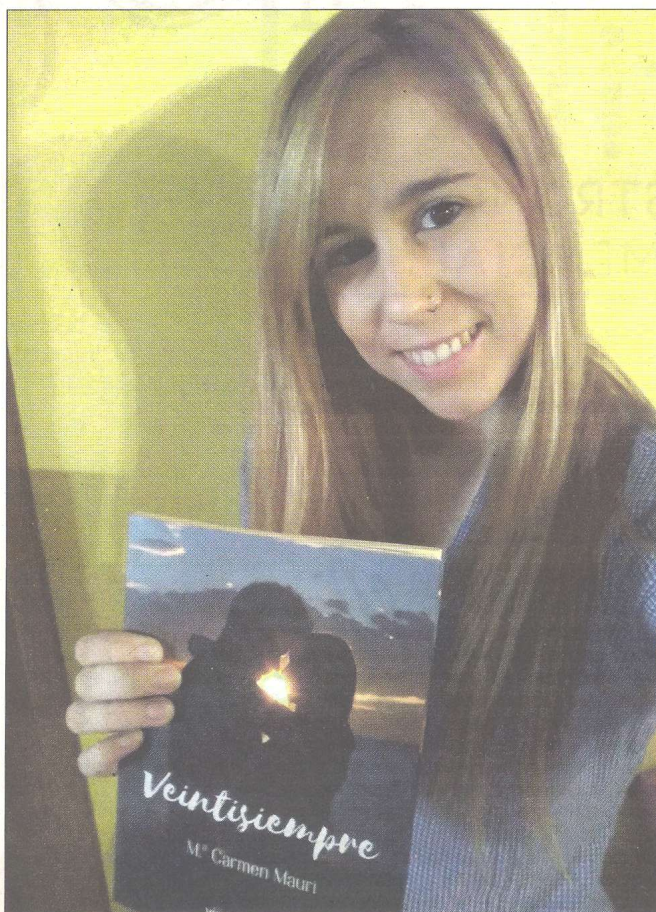
Mª Carmen Mauri (Tortosa 1991). Graduada en magisteri d'educació primària en educació musical i anglès per la Universitat Rovira i Virgili. Actualment estudia Psicologia a la UOC.

ME: "Veintisiempre" (edicions ViveLibro) és el teu primer llibre de poemes que només en dues setmanes ha aconseguit la segona edició.

Mª Carmen Mauri: Sí. «Veintisiempre» és un somni fet realitat. Sempre he sabut que volia escriure un llibre però no pensava que fos tan aviat. Simplement vaig sentir que era el moment de convertir en paraules tot allò que tenia dins i observava en la gent del meu voltant. La inspiració va aparèixer sense parar i d'aquí va sorgir el llibre. Inicialment no pensava publicar-lo, simplement guardar-lo per mi o fer-ne unes quantes còpies per als familiars i amics propers, però ells mateixos van ser qui em van animar a publicar-lo per mitjà d'editorial i compartir-lo amb la resta. La veritat, no m'esperava per a res el número de vendes que ha tingut en tan poc temps ni l'èxit aconseguit. Encara ara em costa assimilar-ho.

ME: Un poemari que sorgeix com una mena de teràpia sobre l'amor i la vida amb reflexions, pensaments, records i sentiments ... Podem parlar de la crisi dels vint-i-tants? Un repàs cap al camí dels trenta?

MCM: Personalment no penso que parli de la crisi dels 20, almenys jo no ho veig com un període de "crisi", sinó com un període de creixement i aprenentatge constant. Una època de maduresa on aprens de cada oportunitat. Sí que és veritat que tot este procés de creixement viscut durant

els 20 ens encamina cap als 30, cap a l'estabilitat i el canvi, però sempre he pensat que "l'edat" és una cosa relativa. L'important és com et sents tu per dins, no el que es veu per fora.

ME: Els xinesos ja fa temps que han entès aquest període de creixement i l'escriuen amb dos signes, l'un representa el perill i l'altre una oportunitat que s'ha d'agafar.

MCM: Sí, òbviament aquests períodes tenen una part bona i una de dolenta. Depèn de nosaltres amb quina ens quedem i com la vivim. Personalment penso que l'hem d'entendre com una oportunitat, però també és cert que el perill o la temor que se'n deriva ens ajuda a créixer i a aprendre. Esta temor és necessària per fer-mos més forts.

ME: Un llibre per a totes les edats?

MCM: Sí, quan el vaig publicar pensava que seria un llibre adreçat a un públic juvenil, adolescent i adults de 20-30 anys, però realment és per a totes les edats. De fet, els lectors de 50-60 anys s'han sentit molt identificats i afirmen que els recorda la seua joventut. Això és el que té «Veintisiempre», que és una suma d'emocions, sentiments i records de joventut i resulta gairebé impossible no sentir-te identificat en els poemes. Tots hem viscut moltes de les experiències del llibre i això desperta en el lector la seua part més emocional.

ME: Hi haurà una segona part?

MCM: Sí, de fet ja l'he començat a escriure però encara no sé quan sortirà. Escriure un llibre és un procés llarg en el que estan implicats molts factors, entre ells inspiració, temps, experiències...

ME: Que és lo que has après a través d'aquesta "teràpia" d'escriure?

MCM: Principalment, que hi ha coses que no es poden explicar oralment i que prenen significat quan les plasmes en paraules escrites. Per a mi ha sigut una teràpia molt positiva i penso que també per a molts dels meus lectors. Hi ha vegades a la vida que necessitem treure el que tenim dins i cadascú ha de trobar la millor manera de fer-ho i d'expressar-se. La meua ha sigut la poesia, però animo als lectors a que descobriixin la seua!